

Infodemie

In De Morgen van 3 augustus verscheen een artikel over het zinvol of nutteloos zijn van het ontsmetten van oppervlakken of objecten. Hier werd de bewijskracht van studies, waarbij onrealistisch grote hoeveelheden virussen werden gebruikt, in vraag gesteld. Dit was voor mij de speekselklad, die de virale emmer deed overlopen.

“Infodemie”, een pandemie aan foute of valse informatie heeft tal van oorzaken.

Eén: een virus is een complex biochemisch construct. Het is een membraanzakje met oppervlakte-eiwitten. Hierin zit zijn erfelijk materiaal (DNA of RNA). Het situeert zich op de grens van levende en dode materie.

Dood: het kan zich niet voortplanten en heeft hiervoor gastheercellen nodig. Het landt hierop en brengt zijn erfelijk materiaal in de cel. Het laat zich aanmaken. Soms worden hierbij typefouten gemaakt: mutanten zijn het resultaat. Deze kunnen meer of minder virulent zijn.

Sommige virussen kunnen uitgekristalliseerd worden, een eigenschap van de dode materie.

Twee: een virus komt in een ingewikkeld biochemisch web terecht van het immuunsysteem met cellen en eiwitten. Cellen in alle soorten, kleuren, smaken en varianten: B- en T-lymfocyten, macrofagen, killer-cellen, antigen-presenterende cellen. Bij de eiwitten heeft men twee groepen: de beschermende- en de signaaleiwitten.

De beschermende eiwitten zijn de **immunoglobulines** of antilichamen genoemd. Hierin weer vijf varianten.

De signaaleiwitten zijn de **cytokines**, die cellen van het immuunsysteem sturen (remmen of activeren). Het immuunsysteem is een subtiele evenwichtsoefening tussen reageren (wat vreemd is, is bedreigend) en rustig blijven (wat eigen is, niet aanvallen!).

Het leven is een dunne lijn tussen liefde en haat. “Life is a thin line between love and hate !”

Drie: huidige wetenschappelijke studies worden onverantwoord beperkt uitgevoerd met te kleine groepen en onvoldoende respons-tijd. Ze worden te snel gepubliceerd zonder degelijke controle door competente reviewers. “Quick and dirty” ! Vaak in de rat-race: publiceer of verdwijnt.

Vier: de wetenschappelijke literatuur wordt media-typisch gepubliceerd met een “sensationeel” kroontje. Sorry voor de woordspeling.

“Cijfers stijgen spectaculair”. “Metingen bevestigen dat besmettingen stijgen”.

Er zijn belangrijke, soms subtiele verschillen tussen besmetting, infectie, drager zijn, ziek worden en beschermd (immuun) zijn.

Wat wordt er gemeten ? Antilichamen: IgM of IgA of het virus met de gentechnieken (PCR) ? Wat houdt dat in naar ziek zijn en worden ? Veiligheid ?

Het heeft geen zin te twitteren (“tetteren”) over super-besmetters als je geen verklaring geeft of het waarom verduidelijkt.

Kinderen zouden minder gevoelig zijn voor het virus. Ze bezitten minder ladingsstations (ACE-receptor-eiwitten) in de membranen van hun longcellen. Hierop past het corona-eiwit van het virus in een sleutel/slot-fitting. Door membraanfusie geraakt het virus met zijn erfelijk materiaal in de cel.

Tot slot: het is wetenschappelijk niet correct te spreken van een stijging van het aantal positieve testen (“besmettingen”) als je dit niet corrigeert naar het aantal uitgevoerde testen. Je hebt 2 positieven op 100 testen en maanden later zijn 12 op 1000 uitgevoerde analyses. Mag je dan stellen dat er een zevoudige stijging is of een verhoging met 600 %. Absoluut wel, maar relatief niet !

Leer ons het virus en het immuunsysteem kennen. Sociale media en fake-nieuws, hou er rekening mee.

Maar vooral: “afstand houden”.

Harry Robberecht Dr Sc.

UA, departement farmaceutische wetenschappen,

Dienst Bromatologie.